

Poveste risipită-n vânt

Panait Gabriela

Poveste risipită-n vânt

Ca-ntr-o poveste risipită-n vânt
Se cern fulgi de zăpadă peste mine,
O clipă uit iubite cine sunt
Iar cerul cerne nori albi peste ruine.

Din viața mea ,pătată de cerneală,
A înflorit un zâmbet pe alei
Și uite ,mă încearcă și pe mine
Un dor nebun de florile de tei,

De iarba umedă cu glas de primăvară,
De tine și de noi îmbrățișați!
Am să rescriu povestea noastră iară
Sub plop bătrâni ,ce plâng îngenunchiați.

Pe aripi albe ,ce cad înzăpezite,
Voi scrie începutul unui vis
Și la sfârșit ,o pată de cerneală
Ne va fi cer în noul paradis!